

## ***Az el nem hangzott beszéd Zuglóban – 2019.***

Budapest, 2019. október 23

### **63. évfordulón emlékezünk.**

Tisztelt Polgármester Úr, Tisztelt Országgyűlési Képviselő, Tisztelt Jelenlévők,  
Kedves 56-os Bajtársaim, Kedves Barátaim!

Egy csodálatos fényes Csillag 1956. október 23 történetéből mesélek, mert mesélni csak azok tudnak igazán, akik részt vettek/átélték a korabeli eseményeket, és hosszú utat megtettek azóta.

Mesélek egy 19 éves leányról, aki alig egy éve hagyta el az Alma Mátert, a mezőtúri Teleki Blanka gimnáziumot, felköltözött a Nagyvárosba Budapestre, hogy ott folytassa tanulmányait a Varga Katalin ápolónő képzőben.

Még fülébe zsong a szalagavató „Kék Duna keringője”, látja a szőke hajú fiút meghajolni maga előtt: „Szabad lesz kislány?”, s már repülnek a tornaterem tánc parkettján, kedves táncosával, P. Jancsival.

S alig egy év után újra összetalálkozik a Fiúval.

Este 11-12 óra között, **1956.október 23-án**, a Vas utcai Kórház műtőfolyosóján.

*„A műtőajtó mellett közvetlenül a földön, az egyik hordágy alatt tócsában állt a vér, lassan szivárgott felém. A fiatal magyar vér.*

*Hamar, hamar vigyük a műtőbe! „A hasi sérülteket azonnal operáljuk, fejsérültekhez várjuk az ideggyógyászt!*

*Mind a két műtő indul!” Pattogtak az elosztó orvos szavai.*

*Szállás szőke haja, most nem a tánc hevületétől vizes, arca viasz fehér, homlokáról a jéghideg verejték szemébe gördül. Nem sír, de én igen.*

*Jancsikám- törölgetem szép sima homlokát – „Megyünk táncolni kislány!”*

*„Repülünk!”*

*Jövök asszisztálni. Segítsünk rajta! Régi jó barátom, táncpartnerem volt a mezőtúri Leánygimnáziumban. /Akkor még Törő Pál nevét viselte, ma régi fényében a **Teleki Blanka név** díszlik kapuján/ Alig egy éve hagytuk el az Alma Matert.*

*Visszük a hordágyat. Lépteim előtt hull a piros vér. Feltesszük a műtőasztalra, hosszú kisportolt testét.*

*Ekkor már... Az én táncos társamnak az égiek muzsikálják a „Kék Duna” keringőt”*

*/Sz. Horváth Erzsébet: Egy könnycsepp szomorúsága.1995/.*

Nagyon sok ártatlan fiatal meghalt: ösztönösen a JÓÉRT!

Nagyon sok ártatlan fiatal kivégeztek, mert szebb ÉLETET AKARTAK,

Nagyon sok ártatlan börtönbe került, mert BOLDOG JÖVŐT KÍVÁNT ENNEK AZ ORSZÁGNAK, ÉS SAJÁT MAGÁNAK

A KÉP VÉGÍGKÍSÉRI ÉLETEM MINDEN ÚTJÁT, 56 ESZMÉI MELLETT ÖRÖKRE  
ELKÖTELEZTEM MAGAM,

Mert

AZ EMBERNEK ELIDEGENÍTHETETLEN JOGA VAN A SZABADSÁGHOZ ÉS  
IGAZSÁGHOZ

Bizonyágtétele ennek az is, hogy Férjem D. Szűcs László szintén 56-os halálraítélt, majd  
börtönéveket szenvedett.

Boldog 47 évi házasság után 2008-ban tért égi szeretteihez, szülővárosomban helyeztük örök  
nyugalomra, bár debreceni születésű volt.

Megemlékezésem 1956-ról az **Ő ARS POETIKÁJÁ**-val fejezem be:

*Az emberek esztelenek és következetlenek*

*És magukba fordulnak,*

**MÉGIS SZERESD ŐKET!**

*Ha jót teszel megvádolnak, hogy önzés és*

*Hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet,*

**MÉGIS TÉGY JÓT!**

*Ha sikeres vagy hamis barátokat és igaz ellenségeket nyersz,*

**MÉGIS TEDD A JÓT!**

*A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy,*

**MÉGIS LÉGY BECSÜLETES ÉS NYILT!**

*Amit évek alatt felépítesz, lerombolhatják egy nap alatt,*

**MÉGIS ÉPÍTS!**

*Az embereknek szükségük van segítségre,*

*De ha segítesz támadás érhet,*

**MÉGIS SEGÍTS!**

*A legjobbat add a világnak, amid csak van,*

*S ha verést kapsz cserébe,*

**MÉGIS A LEGJOBBAT ADD A VILÁGNAK, AMID CSAK VAN!**

Köszönöm, hogy meghallgattak!

Budapest, 2019-október-23

Szűcs Lászlóné  
1956 Öröksége Alapítvány  
elnöke